

כג

גָּלִילִיְּ דָּנֶרֶת לְעִירָן בַּטְּרִישָׁה יְהִי אֲשֶׁר־דָּבָר
עֲרוֹכִים בְּמִזְרָחָה גְּמַתֵּחָה אֶל־מִזְרָחָה
שָׂנָה עִשְׂרִית
יוֹיָל עִי טוֹסֵד תְּרָהָה וְהַשְׁכָּלה לְמִבְּגָרִים וְלַגְּנָעָר
הַשְׁכָּרוֹת נְשִׁי פְּזַדְּחִי בְּאָמָרִיקָה
מַהְדוֹרָה מִיּוֹחָדָה בְּשִׁבְעַל הַהַסְּתָדָרוֹת הַצִּיּוֹנִית
הַמְּחַלְקָה לְחַנּוֹן וְחַרְבוֹת חַוְרָנִים

פרק כ"ה

תרומה (תש"א)

א. בטעם המשכן כולם נאמרו דעתות שונות ע"י חלמינו ומפרשינו ואלה מקצתם:
פסוק ח' ועשנו לי מקדש וסלנתנו בתוכם.
ספר החבורן: מצות עשה לבנות בית לטם ה', כלומר סנהיה מקריבים שם קרבנות
אלין טב' ועתנו לי מקדש.
טהראטי מצוח זו... דע בני כי כל אשר יגיע אצל ה' בעשות בני אדם מזוחין
אלינו רך טחפץ ח' להיטיב לנו ובחיות האדם מוכן ומוכתר בעשיה אונן המזוח
לקבל בטובה אז ייטיב אלינו ח' ועל כן הודיעם דרך טוב להיוותם טוביים וחיא
דרך התורה כי ביה יהי האדם טוב. נמצא כל המקובל מצוחתו הטלים חפוץ כאסר
הוא ראו' אז לקביל טבחו... ופרטהacha בכתבה בתורה להודיעינו ערך זה לבן;
ועתה ישראל מה ה' שואל מעמך עד לטוב לך" (דברים י' י"ב – י"ג) כלומר
אלינו שואל מעדך לעשותך מצוחתו רך טרצה להטיב לך. ומה שחייב אהדרין;
"חן לה" אלקין הטמים וسم' הטמים הארץ וכל אשר בה וכו'. כלומר אלינו
צריך למזוחיןך, רך מהבתו אווחן לזכותך... ומעתה בהיות הנחת דעתך על זה
בעניין מצוחין, חייב אוחנן לאמר, כי בנין בית לטם ועתוננו בו חפה
וקרבנות אינו אלא הכל להכין הלבבות לעבדותנו, לא מהותו צידך לשבת בין
אנשיט, ואם ארצו לבנו' יכנוחו או ברוחם, כי הטמים ושמ' הטמים לא ייכללו
ארחו אף כי הבית אשר בנו' בני אדם, חיליה... הכל להכשיר גוסחותינו, כי
הגותות יוכדרו ע"י פעולות וברבות הפעולות הטבות והحمدתן – מחשבות הלב
משמעות ומודרכות וזה, חוץ בטובותם של בריות ועל כן צונו לקבוע מקום סיהית
שהור ונקי במלחין הנקיות לטהר שם את מחסכות בני אדם ולתקן לבנו' אליו
בו...

아버בנאל... היה כונתו יתברך במעיטה המשכן וככליו, שלא יחשבו שעוז ה' את
הארץ ויאמרו שכדים כסאו והוא מרוחק מבני אדם. וכדי להסידר בכלבם האמורנה
הכווצבת הזאת צוח סייעו לו מטען כלו הוא יסכוון בתוכם שיאמיינו כי אל ח'
בקרבים והשגתחו העליונה דברם עמהם. זהה עניין "ושכנתה בחור בני ישראל" ...
שהשוכן אתם בתהן טמאתם" ... סכךו משל-ומילאה להטראת שכנתו ולדבוק השגנתו
בهم... וצוח לטים הכהן וככלו' במתהיר אותו: "רחזו, הוציאו, הסירו רע
מעליכם"; ומצוות העולה – לסרוף טמה תאזרותיהם הגטתיות ויצרים הרע; ובזה כל
זהה שלחן ומקורה ומצוות הקורתה – כלו כלים לשרה לפני מלכו של עולם/ לא
שהיה הוא ייח' ציריך לדבר מכל זה חלילה וחם./ אלא להתריס בנטשותם כי ה'
אלוקים מחהלן בקרב מוחחים. וכמו שאמר על דרך הטירם (שיד הטירם) "הנה
הוא עומד אחר כהלו, מציז מן החרכים" כל מחותותיהם. וזו עצמה היה כונת
נאמרו (יטעה 10) "הטמים כסאי וחרוץ מדם רגלי א' זה בית אשר בנו' לי...
אין בית למשכן אשר אני ציריך אליהם כי" את כל אלה ידי עשתה". אבל ארוחתי
לעתותם, כדי להשרותם בכלבם השגהתי. והוא אמרו: "ויאל זה אביס אל עני' וונכח
וחרד על דברי".

shall: אחרי סבלו עליהם מספיטים והטורות והיה ח' ביטורון מלך ראו' שיעש
לו מקדש, כלו מלכם טובן בתוכם, כי יהיה סבה חזקה לשנית האחדות באומה
והתמזת דבקותה בתורה.

1. מתי הבעייה שבאה עוזקים טני המפרטים הראשוניים?
2. הסבר את דברי ספר החדוך "גי הגותות יוכשרו ע"ן פעולות".
3. מה ההבדל בין סלט הדעות הנ"ל?

ב. ויקחו לי חרומה.
מלבי"ט: שלא יערב בדורו טניה חיזונית להחכד או להחפкар בגדבחו, או על
מנח לקביל פרך רק לטם ח' בלבד.
מהין בסוקנו דיק לומר בן?

ג. ועשו לי מקדש וכו' צוח כי כל אחד יבנה לו מקדש בחדרי לבבו, כי יכין את עצמו לחיות
מקדש לה' ומעון לשכינת עוזו... וכיין מזבח להעלות כל חלק נפשו לה'。
עד שימסור נפשו לכבודו בכל עת.
מהו הרمز בסוקנו לדרשת זו?

השאלות המסתובבות X קשות, המסתובבות XX קשות ביחסן; עגה כמי בחירתך,
שלח את תשוכותך לחלוקת לחנוך ולחברות-חורניים טל הסתדרות הציונית,
ת.ד. 92, ירושלים.